

החברותא

החברותא בטאון פנימי לחברים גליון מס' 717 בס"ד ערש"ק פר' האזינו שבת שוובה ו' תשרי תשפ"ד

פנינים יקרים מפרשת השבוע ועניני דיומא

האזינו השמים ואדברה וכו' (לכ, א) הפרשה הקודמת מסיימת וידבר משה את דברי השירה הזאת עד תומם, כי העיקר שיהיה לאיש הישראלי תמיד אמונה ובטחון בהשי"ת, ועל ידי זה הוא זוכה לתמימות כמש"כ (דברים יח, יג) תמים תהיה עם ה' אלקיך, וזה הרמז עד תמם פירוש שיהיו תמימים עם ה'.

(לקוטי רבי משה יעקב)

כי שם ה' אקרא הבו גודל לאלקיננו (לכ, ב) הבו מלשון הזמנה כי בן יחיד החביב מאד וזה זמן זמנים שלא ראהו וכששמע אחד מדבר עליו נמצא צפיה ואהבה, כך צריך האדם להתמלאות בחשק ורצון שיתרבה כבודו יתברך ויתגדל שמו לעדי עד, וזהו כי שם ה' אקרא הבו-הזמינו לגדולת הבוית"ש.

(אזור אליהו)

הצור תמים פעלו כי כל דרכיו משפט א-ל אמונה ואין עול צדיק וישר הוא (לכ, ד) כלומר אל תדמה בנפשך שזה שיש לך פחות מזולתך עוולה הוא לפניך, לא כן הוא השי"ת תמים פעלו וכל דרכיו בצדק ובמשפט א-ל אמונה ושאתה צריך להאמין שאין לפניו עוולה ולא משוא פנים ומקח שוחד, מה שראוי לזולתך הוא נותן לו ומה שראוי אליך הקב"ה נותן לך והכל לטובה.

(באר מים חיים)

שחת לו לא בניו מומם דור עקש ופתלתל (לכ, ה) אחד מגרמי החטא היא האדישות וההסתמכות שאנו בנים לה' אפילו בזמן החטא ובודאי יסלח ויוותר והאמת שנכון הדבר שאנו בנים לה' בכל מצב אך להשען על זה בבחינת אחטא ואשוב זה לא נכון, לפי זה פירוש הפסוק שחת לו, כלומר החוטא תולה את חטאיו בעצמו, ואומר יהיה טוב, אומרים לו לא כי בניו מומם דור עקש ופתלתל והבן.

(יבא טל)

עם נבל ולא חכם (לכ, ו) אמרו חז"ל (ערוך פה מ"ד) מוטב שיהיה נקרא שומט כל ימיו ואל יהיה רשע שעה אחת לפני המקום, יש שמנשאים את עצמם בחכמתם, וזה עון גדול כמאה"כ תועבת ה' כל גבה לב (משלי טו) וזה עם נבל עדיף להקרא נבל ולא חכם יראה את עצמו בגאותו שהוא חכם...

(באר משה)

עם נבל ולא חכם (לכ, ו) בתרגום אונקלוס עמא דקבילו אורייתא ולא חכימו, נדחקו רבים לפרש לשון נבל לענין קבלת התורה, ונראה לבאר על פי מה שאמרו (סוטה לב) באר היטב (כו, ה) בשבעים לשון דכל הלשונות נכללו בתורה, ובפרשת נח (יא, ט) כל כן קרא שמה בכל כי שם בלל ה' שפת כל הארץ, וזהו שאמר עם נבל שקבלו התורה הבלולה מכל הלשונות ומכל החכמות ולא חכימו.

(תכלת מרדכי)

זכור ימות עולם בינו שנות דור ודור שאל אביך ויגדך וזקניך ויאמרו לך (לכ, ז) בכל דור ודור ובכל תקופה באה הבנה חדשה בתורה מן השמים שהיא מתאימה לדור: וצדיקי כל דור מבינים בתורה כפי הנדרש.

(חידושי הרי"ם)

צור ילדך תשי ותשכח אל מחלליך (לכ, יח) פרש"י תשי-תשכח ע"כ, השי"ת ברא את השכחה לטובת האדם כדאיתא במדרש אם לא היה שכחה לא היה האדם לומד תורה רק פעם אחת וכד', אכן אם בכח השכחה שוכח ח"ו את הרבש"ע כמש"כ צור ילדך תשי שנעשה לטובה מנוצל ח"ו לשכחת ה'? אדרבה זכור את מחלליך.

(מי השלוח)

ראו עתה כי אני אני הוא וגו' (לכ, לט) משל ממוסתר שמגלה עצמו ואומר ראו שאני כאן ואני הוא המדבר עמך על דרך שאמר יוסף לאחיו אני יוסף אחיכם כי פי המדבר אליכם, כך צריך כל איש להרגיש את האלקות המוסתר ומתגלה לעת הצורך.

(זרע קודש)

אגרות קודש ממורנו ורבנו זיע"א

להשי"ת בחזקה ועורך לפניו חשבון נפשו ובכך הוא נותן חלקו לצאת מהגלות הפרטי, הוא גורם עליה להכלל ועם ישראל כולו יכולין לצאת מן הגלות וייפסקו הצרות והמחלות כי הגיע עת דודים של גאולתן של ישראל, וכל אחד יקבל ישועות גדולות ונוראות.

אבל צריכים לכך את האחדות השלימות וכל אחד ייכנע לפני חברו ולא יאשים את זולתו. ונשים אל לבנו, כי במה יתרונו על הבהמה, ובמה שונה בשר האדם מבשר בהמה, ואין לנו אלא את החכמה שהיא חכמה אלוקית המחיה אותנו לחשוב לדבר ללמוד ולהתפלל ואין לנו אלא את הבחירה הטובה לברר זאת, ובהכרה זו עצמה אנו חבוקים ודבוקים בו יתברך "כגמול עלי אמו כגמול עלי נפשי" (תהלים קלא, ב), ורש"י מפרש כגולם מוטל לפניך ללא ידים וללא רגלים.

וכשהאדם חי בפשיטות כזאת, שאין לו שום אחיזה רק האמונה הרי מעורר בכך למעלה איתערותא דלעילא של השפעות טובות לפרט ולכלל ויכול לפעול ישועות גדולות ונוראות וזוכה לראות נפלאות מעצמו ומבשרו בבחינת "מבשרי אחזה אלוה" (איוב יט, כו).

הקב"ה יזכה אתכם להגיע למדרגה זו ותזכו לקבל את אור שבעת הימים שגנוזו הקב"ה לצדיקים, והשי"ת ימלא כל משאלות לבכם לטובה, אכי"ר.

ואביע תקותי נאמנה לשמוע ממכם תמיד בשורות טובות.

ברגשי כבוד רב, ביקרא דאורייתא...

ב"ה, ירושלים ת"ו, טו' סיון תשל"ט.

ישאו הרי ציון וירושלים שלומים מרובים למעלת כבוד ידידנו הדגול הרה"ג החשוב שליט"א

אחרי מבוא דרך הברכה והשלום הראוי וידידות נאמנה.

זה זמן כביר מאד שקיבלתי אגרתו ההומיה בצירוף ברכותיו הנלבבות ובגלל חולשת הבריאות נבצר ממני להשיב לו מענה עד כה, ועם מעכ"ת הסליחה.

ואף אם לא השיבותי לכם מענה הרי כל אותה העת אתם חקוקים על לוח לבבי להשתתף תמיד בתפילת הרבים להזכירכם לטובה שהשי"ת ישלח לכם עזרו מקודש וירפא רפואה שלימה את הילד ... בתושח"י, אכי"ר.

הקב"ה יתן לכם רחמים והרחבה שתוכלו לקבל את הדעת האמיתית של אור האמונה הפשוטה לדעת ולהבין אשר מכל צער ומיצר של ישראל אפשר להכיר את פטרונם של ישראל אשר הוא הקב"ה בכבודו ובעצמו מסתתר בתוך היסורין ומשם קורא לו לאדם שיתקרב אליו בבחינת הדביקות וכשיש לאדם מיצר פרטי והוא זוכה וזועק על המיצר הכללי ועל צרות ישראל וצרת השכינה הקדושה אשר סובלת אתנו בגלות הארוכה וגלות הנפש ושפחה תירש גבירתה ואין איש שם על לב להבין נכוחה המצב הכללי של עם ישראל באשר הוא שם ועד מתי יאהבון ריק ויבקשו כזב סלה.

ואפילו אחד מישראל עוטר את נפשו וקורא

ב"ה, ירושלים ת"ו, טו' סיון תשל"ט.

לכבוד ידידי היקר ... הי"ו.

אחרי מבוא דרך הברכה והשלום בידידות
נאמנה.

קבלתי מכתבך ההומה ששלחת אלי לפני
החג בצירוף נדבת לבך בסך מאה וחמישים
לירות למען העניים. ומחמת חולשת
הבריאות נבצר ממני להשיב לך מענה על
הלום ואתך הסליחה.

אני שמח לראות איך שאתה מתחזק כל יום
בתפילה ובביטחון ואמונה כי סוף סוף
תתעורר הבת לשוב אליכם ואמנם אין
להתייאש מן התפילה בשום אופן כי סופה
שתעשה פירות וכפי שאתה כותב בעצמך
ישועת ה' כהרף עין.

כי צרתכם צרת הבת היא צרת כלל ישראל
של התמשכות הגלות הארוכה ורשעת
הגויים, אשר ההסתר מרובה והחושך
מכסה ארץ ויתרון האור מן החושך של

גילוי האמונה של כח עמידתנו של כבשה
אחת בין שבעים זאבים. ומצרפים אותנו
צירוף אחר צירוף, כדי שנזכה לבוא
להגאולה בשיא תפארתה כמאמר הנביא
"כי ברגע קטן עזבתיך וברחמים גדולים
אקבצך" (ישעיה נד, ז). ואל לכם להשבר
ולהתעצב, כי סבלכם הוא סבל האמונה
וצערכם הוא צער השכינה על בניה שעזבו
שלחן אביהם. לכן חישבו עליה מחשבות
טובות ותקוות חזקות מתוך אהבה וחמלה
ותוכלו למשוך אותה לבסוף אליכם על ידי
שתתעורר ממשובתה ומשוביה - מיד זדים
שהתנכלו לה ותחזור לצור מחצבתה ועיניכם
רואות ושמחות.

ואסיים מתוך תקוה לשמוע ממכם בשורות
טובות. אני מאחל לכם בריאות טובה רוב
נחת ואושר וכל טוב.

ברגשי כבוד רב, בידידות רבה...

סוכות זמן שמחתנו והוא מעין עוה"ב, כי בעוה"ז אין השמחה בשלמות כדכתיב ישמח ה' במעשיו וכו' שמח לא
כתוב אלא ישמח, אבל לישרי לב שמחה כשיהיה מתוקן כל העולם כי אז יהיה השמחה בשלמות. בני ישראל זוכין
להתגלות להם מעין העתיד לבא בכח התשובה.

וזאת הברכה אשר ברך משה איש האלקים (לג, א) הלשון איש אלקים נתכוון להעיד כי כל התעצמות במדות
הטובות לא היו אלא לצד יראתו מאלקיו לא שהיה טבעו מסייעו אל הדבר וכו' אלא בערך האיש אשר לצד האלקים
היה ירא.

וזאת הברכה אשר ברך משה איש האלקים את בני ישראל (לג, א) הענין מתחלק לשני מהלכים תחילה היה משה
מתבודד עם האלקים לקבל שפע הברכה לעצמו ואח"כ להשפיע את בני ישראל, רמז מוסר מנחלת לולב שדרך
הנענועים בהולכה והובאה תחילה ששה קצוות בקבלת השפע לעצמן ואח"כ יורידן למטה וכך הכוונה בכל ברכה
באמרו בא"י אלו קינו מלך העולם המשכת השפע בעולמות ואח"כ הורדתם בעולמות התחתונות להשפיע לזולתו.

(מתוך תולדות יעקב יוסף)

ויהי בישראל מלך בהתאסף ראשי עם יחד שבטי ישראל (לג, ה) ויהי מלשון צער רמז כי מלכות ישראל תהיה
מתקיימת כשיהיו ישראל מתאספים ראשיהם ועוד וכו' וכשישראל בגדר זה הנה הנם ברום גדר ההצלחות ומלכותם
תהיה בה הויה של קיום, צא ולמד כי מיום שנחלקו הלבבות ונחלקו המלוכיות מה עלתה בידם?!

(אוה"ק)

המשך פציצים יקרים

כי דור תהפוכות המה וגו' (לב, ב) פרש"י מהפכין רצוני לכעס, על פי מש"כ ולשמחה מה זה עושה זו שמחה שלא של מצוה ושבתתי אני את השמחה שמחה של מצוה והמה מהפכין?!

כי לא דבר ריק מכם כי הוא חייכם (לב, מז) פרש"י לא לחינם אתם יגיעים בה עכ"ל יש לפרש דקאי על מה שכתוב אשר תצום את בניכם כדרשת חז"ל מה שבניכם יעשו את כל דברי התורה הזאת הרי אתכם כולכם חיים ולא ריק הוא מכם, וכן כתוב ובניהו בו יהודע בן איש חי.

שובה ישראל עד ה' אלקיך כי כשלת בעונך (הושע יד) ידוע ששם הויה מורה על רחמים ואלקים מורה על דין ואמר הכתוב שצריך לשוב בתשובה שלמה כל כך שהנהגת הדין יהיה בעיני רחמים מגולים כי עצם הצורך להנהגת הדין הוא רחמים גמורים: יה"ר שנוכה לרחמים מגולים.

שובה ישראל עד ה' אלקיך (הושע יד) 'עד' מלשון 'עד' והוא ע"פ הרמב"ם בהלכות תשובה (ב, ב) ויעיד עליו יודע תעלומות שלא ישוב לזה החטא לעולם, עכ"ל. כלומר שיודע תעלומות מעיד עליו, אבל האדם בעצמו נמצא כל הזמן בחטאתי נגדי תמיד.

קחו עמכם דברים כו' (הושע יח) כי בכל איש ישראל נמצא דברי תורה כמ"ש חז"ל בפסוק הבן יקיר לי אפרים וכו' מדי דברי בו וכו' דבורי שנתתי בו, וע"י החטא נסתר הארת הדבורים הנ"ל, וע"י התשובה מתבררים וז"ש אמרו אליו וכו' תשא עון כו' ועי"ז וקח טוב הטוב שנמצא בתוך לבות בני ישראל ופירוש עמכם דברים הדברים אשר עמכם.

קחו עמכם דברים ושובו אל ה' אמרו אליו כל תשא עון וקח טוב (הושע יד) רמז לדברים ואשר הריעותי ומה שאמר כחומר ביד היוצר, והסירותי לב האבן, ומה שאמר ואת רוחי אתן בקרבכם, ואז שובו אל ה' אמרו אליו כל תשא עון וכו' כי מן הדברים הנזכרים יהיה לכם הכח לענין קבלת התשובה ומחילת העון.

בגמרא גדולה תשובה שזדונות נעשין שגגות דכתוב שובה ישראל וכו' כי כשלת וכו' נעשין זכויות וכו' לא קשיא הא מיראה הא מאהבה וכו' עיי"ש, וקשה למה לא ביקש הנביא מבני ישראל לשוב מאהבה שהוא יותר טוב, אכן וודאי מקודם צריכים לשוב מיראה כי היתכן שהחוטא ישוב מאהבה, מהיכן בא לו אהבת הבורא רק ע"י תשובה מיראה השי"ת נותן לו בחינת אהבה במתנה כמ"ש אהבם נדבה, והאמת כי תשובה מיראה היא בימות החול ועי"ז זוכה לשוב מאהבה בש"ק, והוא באמת ע"י נשמה יתירה השורה בשבת.

בפסוק למהר אתכם מכל חטאתיכם וחטא הוא שוגג, לכן אמרו חז"ל דיוהכ"פ בעי תשובה וע"י התשובה גם מיראה הזדונות נעשין שגגות ואז היוהכ"פ מכפר על השגגות, וזה שאומרים כי לכל העם בשגגה שעכ"פ כולם עושים תשובה עכ"פ מיראה.

כתב הרמב"ם בהלכות תשובה (פ"ב ה"ז) אע"פ שהתשובה והצעקה יפה לעולם, בעשרה ימים שבין ר"ה ויוה"כ היא יפה ביותר ומתקבלת היא מיד שנאמר (ישעי' נה) דרשו ה' בהמצאו. כוונת הרמב"ם שהתשובה והצעקה יפה לעולם היינו שגם בתשובה דכל השנה כולה אפשר להרגיש עונג ושמחה מחמת ההתקרבות לה' הגה בעשרה ימים אלו שהקב"ה נמצא בקירוב לישראל ומדת ההתקרבות אליו יתברך היא ביתר שאת, הרי התשובה יפה יותר שהיא מתוך שמחה רבה ועצומה.

יו"ל ע"י מערכת החברותא רח' עדני 3 ירושלים 91050
☎ 02 - 5829688 פקס: 02 - 5325477
ניתן לקבל במייל: av5829688@gmail.com ת.ד. 5080 ירושלים

לעילוי נשמת מוה"ר ר' אשר ב"ר אריה מרדכי זצ"ל זי"ע

